

НАУЧНИЯТ ПРОЕКТ

От **Брадли Салмънд III**
(По истинска история)

Тази история се случила в САЩ.

Брадли изсипа още една чаша пясък в кофата си. Щеше да му трябва много пясък! Научният панаир на неговото училище беше скоро. Брадли правеше модел, който показваше действието на вълните цунами. Той научи, че вълната цунами е голяма вълна от вода, причинена от земетресение в океана. Брадли искаше проектът му да бъде свършен. Може би щеше да спечели награда!

Когато кофата му се напълни, Брадли събра няколко пръчки. После намери пластмасов контейнер и няколко малки къщички-игралки в мазето.

Брадли изсипа пясъка в контейнера, за да направи сушата. Той внимателно постави къщите и дърветата. Следваше вълнуващата част – водата! Като я налее вътре, той щеше да прокара парче картон през водата, за да създаде вълната.

Но тогава той допусна голяма грешка. Наля твърде много вода! Къщите се наводниха, а Брадли дори още не беше създал вълната. Мокрият пясък създаде кална каша.

Брадли извика майка си, която беше в кухнята. „Какво да правя сега? Налях твърде много вода.“

„Няма нищо. Просто можеш да започнеш отначало – каза мама. – Нека го направим заедно и да сипваме малко по малко.“

„Добре.“ Брадли наведе глава и излезе навън да донесе още пясък.

Този път двамата внимателно измериха правилното количество вода и я наляха. Брадли раздвижи картон и видя как вълните се разбиват в пясъка. Получи се!

После Брадли и мама се заеха с неговия плакат. Той започна да пише някои забавни факти за вълните цунами. Но думите не се побираха на страницата.

„Не искам да пиша всичко пак!“ – каза Брадли. Започна да го боли главата.

„Не е нужно да пишем отново всичко – отговори мама. – Можем просто да го формулираме така, че да се събере на страницата.“

Брадли простена. Плакатът му изобщо не изглеждаше така, както му се искаше. „Не искам да бъде по този начин. Ще изглежда зле, ако думите не пасват свършено.“

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ АДАМ КОРЪРД

„Небесният Отец иска да не се отказваме.“

„Ученето може да бъде трудно.“ мама го прегърна. „Понякога правим грешки. Но важното е да не се отказваме. Небесният Отец желае да не се отказваме. И така, нека си починем и да го завършим на сутринта.“

На следващата сутрин двамата завършиха плаката. Не беше свършен, но Брадли се почувства малко по-добре.

Най-после дойде денят на научния панаир. Мама закара Брадли на училище. „Не забравяй – каза тя – ти работи усърдно по проекта си и научи много. Това е най-важното.“

Брадли занесе проекта си в големия гимнастически салон. Там беше пълно с проекти и плакати. Всички четвъртокласници седяха и чакаха реда си да покажат своите проекти.

Скоро дойде реда на Брадли. Сърцето му биеше силно, докато пристъпваше напред. Ами ако всичко се обърка?

Брадли раздвижи картон през водата и показа на журито как вълните се разбиват в сушата.

„Какво причинява тези големи вълни в океана?“ – попита един член на журито.

„Големите вълни са причиняват от... – умът на Брадли се вцепени. – Не си спомням. Но мога да ви кажа някои забавни факти за вълните цунами.“ Той им прочете фактите от плаката си. След училище Брадли се качи в колата с проекта си.

„Как мина?“ – попита мама.

„Не точно както ми се искаше – Брадли се усмихна. – Но аз дадох най-доброто от себе си и не се отказах.“ ●

„Нашата съдба не се определя от това колко пъти падаме, а от това колко пъти се изправяме, отърсваме прахта и продължаваме напред.“

Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф от Кворума на дванадесетте апостоли, „Сега можете да се справите!“ *Лиахона*, ноем. 2013 г., с. 55.